humanū. ꝓpterea deus voluit creare vnū parentem. de
quo multitudo ꝓpagaretur vt admixtionem in multis
ꝯcors ſuaret. Cui ꝯcordat Hiero. in ep̄la. Unum pa
tem de⁹ omnibꝫ creare voluit vt in multꝫ ꝯcordia ꝛ vni
tas in oībꝫ ſuaret. Quarto incitat nos fraternitas ſpūa-
lis. q2 deus pr̄ adoptauit nos in filios. ad Gall. iiij. vbi
dr̄. Ubi venit plenitudo tp̄is miſit de⁹ filium ſuum vt
adoptionem filioꝝ reciperem⁹. Ideo dicit Aug. li. de diſ.
xp̄i. Omnes quidem frēs ſm q̄ homines ſum⁹. quāto
magis ſm q̄ xp̄iani ſum⁹. Et dicit Guilh. Si amandi
ſunt fratres illi diuidendo hereditatem q̄ portōēꝫ vni-
uſcuiuſq̄ʒ minorem faciunt. q̄tum amādi ſunt frēs illi
qui portiones augent. q2 q̄ntoplures erunt electi. tāto
magis gaudebunt. vn⁹ enī electoꝝ plus de gloria gau-
debit alteri⁹ anime q̄ de glīa ꝓprij corpis. Quinto ſunt
circa nos ſancti angeli q̄uis eos nō poſſim⁹ videre. ſic̄
de hoc dicit Bern̄. O homo ſi ſpūalia poſſes intueri
quō ꝯueniunt p̄ncipes ꝯiuncti pſallētibꝫ. vidēs ꝓcul-
dubio q̄ cura q̄ue tripudio interſunt cantantibꝫ. aſſiſte-
rent orantibꝫ. ſupſuntq̄ʒ q̄eſcentibꝫ. Et q2 ſp̄ ꝓmouent
bonum nr̄m orōnes nr̄as deo offerendo. ꝛ a demonibꝫ
defendēdo. iō tenemur eos diligere ꝛ honorare. ſic̄ docꝫ
Bern̄. loq̄ns de bonis ſpiritibꝫ. Honorem⁹ inq̄t eos
q̄ntum debem⁹. tot⁹ enī ei reddit̄ honor ꝛ amor nr̄ a q̄
R tam nobis q̄ ipſis eſt totum. Quartū qd̄ circa nos eſt
. ſ. corpus nr̄m diligere debem⁹. nō vt ip̄m impingua-
m⁹. ſʒ ad ſuitutum dei redigam⁹. q2 dic̄ Pli. li. de imor
ta. anime. Qui corpus ſuum nutrit inimicū ſuum nu-
trit. eſt enī inimic⁹ peſſim⁹ caro nr̄a. De q̄ dicit Aug. in
li. de ſoli. c. vl. Caro cum qua habito ſp̄ me ducere vult
ad petm̄. mecum vult coronari. ſʒ nō vult mecum decer
tare. nullum peiorem patior hoſtem q̄ corp⁹ in q̄ hito.
Eſt enī q̄ſi leo ſuerſor in domo mea vndiq̄ʒ me peſtife
ro morſu dilanians. hec Aug. Si enī hoſtis ſeu⁹ impin
guaret̄ ſeuior ꝛ petulantior efficeret̄. ꝛ iuuaret dyabolū
ad ſpm̄ vincendum. Sic̄ figuratū eſt. iij. Reg. xxj. Cū
Achab vineam Naboth deſideraret ꝓ orto oleꝝ. ꝛ ille
diceret. Propici⁹ ſit mihi de⁹ ne dem hereditatem pr̄m
meoꝝ tibi ꝓ p̄cio vel hereditate alia. Qd̄ audiēs achab
ꝓiecit ſe ad lectum Glo. ex indignatōe ꝛ impatiā queꝫ
cum triſtem ꝯſpiceret Ieſabel ꝛ cām inq̄ſiſſet dixit ad
Achab. Ego dabo tibi vineam naboth. ſtatimq̄ʒ ſcrip̄ſit
ep̄lam ex noīe Achab vt Naboth capet̄ ꝛ mortis iudi
cium ſubiret. ꝛ poſtea falſis teſtibꝫ ſupat⁹ a pplo eſt la-
pidat⁹. Mora. Achab quo ad maliciam gerit figuram
demonis q̄ toto canatu intendit mercari vineā. i. ani-
maꝫ hoīs vt ſ. dixi in exem. dn̄ica. iiij. in aduēt. N. Z.
Ideo dic̄ Gen̄. xiiij. Da mihi animas. cetera tolle tibi. ſʒ
tn̄ hoc pficere non pōt niſi homo velit ꝯſentire. ſic̄ dicit
be. Amb. de b. vita. de dyabolo. Et ponit̄. xv. q. j. c. nō
eſt. Neminem inquit iugo ſuitutꝫ aſtrictum poſſidet
niſi ei ſe p̄us ere petōꝝ vendiderit. Et rō q̄re dyabolus
difficult̄ pōt mercari ſpūalem vineam hominis. ſ. ani-
mam eſt. q2 naboth q̄ interp̄tat̄ ſeſſio vel ꝯcluſio ſignifi
cat rōem q̄ ꝯcludit dyabolo nō omnia eſſe ꝯſentienda.
ꝛ ſp̄ reſiſtit malo. q2. j. Eth̄ dicit phs. Ratio ſp̄ dep̄cat̄
ad optima. Sʒ Ieſabel q̄ interp̄tat̄ ſterq̄linium ſignifi
cans carnem adiuuat achab. i. dyabolum ad animam
poſſidēdam. aſſumēs duos falſos teſtes. ſ. ſpem longio
ris vite. ꝛ p̄ſumptōꝫ nimie miſcdie. ſicq̄ʒ animaꝫ tradit
in dyaboli ptātez. q̄re neceſſe eſt. vt ſb̄ iugo neceſſitatis
teneat̄. Ideo dicit Sap̄. Cibaria ꝛ v̄ga ꝛ on⁹ aſino. pa
nis ꝛ diſciplina ꝛ opus ſuo Eccī. xxxiij. Ubi p̄ aſinum
intellige corp⁹ qd̄ eſt cibādum ne deficiat. ꝛ v̄ga ꝛ one-
re macerādum ne ſupbiat. Et dicit notant̄ cibaria. vo
lens q̄ corpus eſt cibarijs reficiēdum ꝛ nō ſp̄ maceran
dum. q2 nimia abſtinentia inducit ad malum. vt ꝓbat̄
in vitaſpa. li. iiij. c. xlvj. Fuit q̄dam frat̄ monachus qui
nimiā ſp̄ tenuit abſtinētiam. hūc etiaꝫ dyabolus illuſit
oſtēdēs ſibi ī varijs ſomnijs ꝛ reuelatōibꝫ xp̄ianoꝝ exer

citum tenebroſum. ꝛ ecōuerſo plebem iudeoꝝ ſumma
leticia tripudiātem. ꝛ ingenti lumine choruſcare ꝛ eum
monuit ſi vellet beatitudinis p̄ticeps fieri q̄ circūciſio
nem accipe feſtinaret. ꝛ ſic ad iudayſmum ꝛ circūciſio-
nem miſerabiliter eſt dilapſus.

De eadem dn̄ica in euangelium. Sermo.

Aſcendente hieſu in na
uiculam ſecu. ſunt eum diſci. eius. ꝛ ecce mo. —
mag. fa. eſt in mari. ita vt nauicu. operiret̄ flu.
Math. viij. Dicunt naturales ꝛ p̄ncipaliter Beda. q̄ S.
mare vndiq̄ʒ terram circūdat. ꝛ ipſa terra vndiq̄ʒ aq̄s
quatit̄. ꝛ tn̄ non diſſoluit̄. ſʒ potius ſolidat̄. Et ratio eſt
quia dum eius ſiccitas maris beneficio humectat̄ par-
tes terre coaduniant̄. que terra al̄s in puluerem redu-
ceret̄ vel reuerteret̄. q̄ aūt mare circūdat vndiq̄ʒ patet
de Alexan. magno cui hoc ōnſum eſt. Legit̄ enī in hiſt.
ſua q̄ ip̄e excogitauit modum quō poſſet aſcendere in
aera vt ꝓbaret ſi hoc eſſet celum qd̄ videm⁹. fecit ḡ exco
gitare ſedem ꝛ app̄hendēs grifones duos ꝛ colligauit
eos cathenis. ꝛ poſuit vectes ante eos. ꝛ in ſummitate
eoꝝ cibaria illoꝝ. ceperunt ergo ſurſum aſcendere. do-
nec terra tota videbat̄ ſub ſe q̄ſi area. ꝛ mare ſicut dra-
co gyrans eaꝫ. p̄ qd̄ ptꝫ ꝓpoſitum. Mora. Per mare in
tellige tribulationem huius mundi. p̄mo licet mare eſt
amarꝝ. eſt tamen multaꝝ infirmitatum curatiuum. q2
ſanat vlceroſos. hydropicos. ꝛ ſcabioſos. vt dicit Con
ſtanti. Sic tribulatio licet non ſit delectabilis ſʒ amara
ꝛ penalis carni ſm ſenſualitatem. eſt tn̄ valde vtilis ꝛ
ꝓficua ſpiritui. q2 ſanat infirmitates mētis. Sanat eni
am vlceroſos. i. ſupbos. hydropicos. i. auaros ꝛ ſcabio-
ſos. i. luxurioſos. Sicut ꝓbat deuot⁹ amandus in ho.
ſa. li. j. c. xiiij. Tribulatō rubiginem aufert peccatoꝝ. in
crementa p̄ſtat v̄tutum. vt vbertatem ꝯfert grāꝝ. q̄d
hoc thezauro p̄cioſius. ipſa nanq̄ʒ tribulatio tollit pec-
cata repellit tentatōnes. extinguit carnalitatem. Secū
do q̄uis mare ſit ſalſum. p̄ dulcedinem tn̄ venaꝝ p̄ q̄s
tranſit eſt ſaporis variatiuum. Sic tribulatio licet ſit
amara in p̄nti. tn̄ ꝓpter patiētiam ipſoꝝ q̄ eam tranſito
rie ſuſtinent mutabit̄ in eternam dulcedinem. Et tūc
pōt illud quilibet Iudith. v. dicere. Fontes amari ob-
dulcorati ſunt eis ad bibendum. Tercio q2 q̄uis mare
ſit inquietum. eſt tn̄ ꝓpt̄ ꝯtinuum motum a corruptōe
p̄ſuatiuū. Sic tribulatio a putrefactione p̄ſeruat pec-
catorem. ſicut ꝓbat amandus vbi ſup̄. O quanti ſunt
inquit qui grauiſſima ꝯmiſiſſent peccata qui multa cri
mina ꝯmiſiſſent ꝛ incurriſſent. ſi non pia q̄dam diuina
diſpenſatōe tribulatōibꝫ p̄ſeruati fuiſſent. Iō dic̄. xiiij.
Recedant aque de mari. ꝛ fluuius vacuefact⁹ areſcat.
q. d. aque ꝯcupie ꝛ delectatōis recedūt de mari tribula
tōnis. ꝛ tūc vacuus fit fluui⁹ a luxurie fluctibꝫ. Illud
inquam mare vndiq̄ʒ circuit bonos p̄ terram deſigna-
tos. quoꝝ vnus fuit Dauid q̄ ait pſ̄. cxviij. Tribulatō
ꝛ anguſtia inuenerūt me. Attamen eos non diſſoluit.
ſʒ fortiores reddit. Sicut factum fuit eidem. pſ̄. iiij. In
tribulatione dilataſti mihi. Et rō huius eſt. q2 cum aīa
alicui⁹ tribulatōibꝫ circūdat̄. tunc humor ꝯſolationis
intranee roborat̄ ꝛ ſolidat̄. ꝛ ſic intra ipſam tota coadu
nat̄. vt p̄ iram ꝛ impatientiam minime diſꝑgat̄. ꝛ hec
tribulatio ad ſenſum myſticum tangit̄ in euange. cum
dicit. Motus magnus. i. tribulatio magna facta eſt in
mari huius mundi. In v̄bis ꝓpoſitis tria nobis innu-
unt̄. ſ. vanitas eccleſie p̄ſignata ibi. Aſcendit. Cōmuni
tas beatorum adunata. ibi. Secuti ſunt. Seueritas p̄-
uerſoꝝ ſociata. ibi. Et ecce. Circa qd̄ notandū ſcīā mili
tans eccl̄ia recte p̄ſignat̄ in nauicula. Primo ſic̄ nauis T.
in p̄ncipio ē ſtricta ī medio lata. ꝛ ī fine ſilr̄ ſtricta. Sic
eccl̄ia militās q̄ eſt ꝯgregatio fidelium in p̄ncipio fuit

ſtricta q2 pauci fuerūt homines in ipſa vt dicit Augꝰ.
Et adducit Vinc. in ſpe. hiſt. li. ij. c. lvij. Ab Abel dicit̄
incepiſſe eccl'ia. q2 ſi ab Adam incepiſſet nō fuiſſet ꝯti-
nua. In chayn ſeuire cepit in ſanctis reproboꝝ malicia
In abel ꝓficere vita ſanctoꝝ ⁊ paciā. ꝫ in medio naui-
cula ſancte eccl'ie eſt lata. q2 iaȝ eccl'ia hoīb9 eſt repleta. ⁊
hoc figuratū eſt Lu. v. vbi nauicula r̄plet̄ piſcib9. Qui
aūt ſunt piſces oñdit be. Amb. li. iiij. ſup Lu. c. viij. Pi
ſces eñ ſunt q̄ hanc nauigāt vitam. Et notādum circa
hoc. q̄daȝ nauigāt in naui tp̄alium cupiditatū vt ſunt
mali iudices. ⁊ tales ꝑiclitāt̄. Sic̄ figuratū eſt. iij. Reg.
xxij. Joſaphat fecit naues nauigare ī ophir ꝓ auro ap-
portando. q̄ ꝯfracte fuerūt. Joſaphatint̄pretat̄ iudex.
ꝫ ophir int̄pretat̄ mūdus. Qñ ḡ iudex mittit in mūdū
deſiderium ꝓ apportādo vel ꝯgregando auro vel mu-
nera accipiendo tūc hoīes ꝑiclitant̄ ⁊ turbant̄. q2 indi-
ciuȝ amore pecunie ꝑuertit̄. Iuxͣ illud Eccī. xx. Exenia
⁊ dona excecant oculos iudicum ⁊ q̄ſi mutꝰ in ore auer
tit correctōes coꝝ. Et dicit glo. ꝙ mutꝰ eſt q̄dam ſpēs
rane q̄ ꝓiecta in os canis ipm̄ tacenteȝ facit. ⁊ nō poſſe
latrare. Sic exenium datū ⁊ receptum facit iudicem ta
cere. Sicut refert Arnoldus in narra. Quidaȝ habuit
cām magnaȝ corā iudice. deditq3 ei pulcꝛ bouē vt eſſet
ꝓ eo. Hoc audiēs aduerſariꝰ eiꝰ miſit vxori eiꝰ pulcraȝ
vaccam vt eēt ꝓ eo iudex. Cum aūt eēt in iudicio. ⁊ iu
dex ꝓ illo nō eſſet q̄ dedit bouem dixit ille. Bos loq̄re.
Cui ille. bos loq̄ non pōt. q2 vacca euȝ nō ꝑmittit. Vel
hoc ſcribit̄ de q̄dam balino. iō inhibet̄ iudicib9 ne acci-
piant munera Exo. xxiij. Non accipias munera q̄ ex-
cecāt prudētes vel ſb̄uertāt v̾ba iuſtoꝝ. Et Deut. xvj.
Munera excecant oculos ſapiētum ⁊ mutāt v̾ba iuſto
rum. Iō dic̄ be. Greg. in euāgelioꝝ tractatu. ⁊ hr̄. j. q. j.
c. ſunt nōnulli. Cū viꝝ iuſtum ꝓpha deſcriberet ait. be
atꝰ q̄ manꝰ ſuas excutit ab omni munere. nō eñ dixit a
munere. q2 aliqͦd eſt munꝰ ab obſeq̄o. aliud a manu. ali
ud a ligua. Munꝰ ab obſeq̄o eſt ſuitꝰ indebite impēſa.
munꝰ a manu eſt pecunia. munꝰ a ligua fauor eſt. Hec
Greg. ab illis oīb9 dȝ ſe iudex abſtinere. vt neq3 ꝓpt̄ ſui
tiū nec pecuniā iudicet aut fauorem. Sicut ille fecit de
q̄ ſcribit Valeriꝰ in polic̄. q̄ noīe rutilꝰ hēbat amicū.
Qui inquam rutilꝰ amico ſuo iudici ſepe rogatōȝ iniu
ſtam porrigebat. Cūq3 aduerſariꝰ ſuꝰ reſiſteret ⁊ iudex
pecuniam ſuam exaudire nollet. Tādem rutilꝰ cū in-
dignatōe dixit. Quid mihi opꝰ eſt amicicia tua ſi q̄d ro
go nō fac̄. At ille. imo dixit. Quid mihi tua ſi ꝓpt̄ te ali
q̄d ꝯ iuſticiā facturꝰ ſum inhoneſte. Maluit eñ vt iu-
dex amicicia eiꝰ carere ꝙ̄ ꝯ ꝯſciam iniuſte iudicare. Et
certe valde bñ fecit ne incurrēt maledictōȝ. de q̄ Deut.
xxvij. Maledictꝰ q̄ ꝑuertit iudicium. glo. ꝓpt̄ amiciciā
V pecuniā vel fauorem. Scd̄o q̄dam nauigāt in mari ma
laꝝ ſocietatum. ⁊ hi etiaȝ ꝑicula patiunt̄. Sic̄ figuratū
eſt. ij. Mach. xij. Qꝛ yoppite rogauerūt iudeos cū q̄b9
hitabant aſcēdere ſcaphas q̄s pauerāt cum vxorib9 ⁊ fi
lijs q̄ nullis inimicicijs int̄ eos ſb̄iacentib9 ſm̄ ꝯmune
itaq3 decretū ciuitat̄. ⁊ ipſis acq̄eſcentib9 paciſq3 cā ni-
hil ſuſpectum hn̄tib9 cum in altū ꝓceſſiſſent ſb̄merſert̄
ñ minꝰ ducētos. Joppite int̄pretat̄ pulcritudo. ⁊ ſigni
ficāt amatores mūdi q̄ ſꝑ pulcra ⁊ florida querūt huiꝰ
mūdi. Sȝ iudei q̄ int̄pretant̄ ꝯfitentes ⁊ laudātes. ⁊ ſi-
gnificāt quemlibet deuotū ſuiētem ⁊ laudare volentē
deum. q̄ ſi mūdi amatorib9 admiſcet̄ a ſocijs leuit̄ ꝑicu
lum patiet̄. q2 mala ſocietas nocuit ⁊ ꝑiculū fuit in celo
q2 angeli q̄ fuer̄t creati boni vt declarat mgr̄ li. ij. di. iij.
exq̄ lucifero ſupbo adheſerūt. cum eo pit̄ corruerūt. ſic
dic̄ mgr̄ li. vbi. ſ. di. vj. c. ij. Tante ſupbie merito de ce-
lo. i. de empyreo. in q̄ cum alijs fuerat deiectꝰ eſt in iſtū
caliginoſum aerē cū oīb9 ſue ꝑuitat̄ ꝯſortib9. Et iō ait
Joh. in Apoc. xij. Draco de celo cadens ſecū traxit ter
ciaȝ ꝑtem ſtellaꝝ. Et dic̄ mgr̄. Lucifer ille alijs maior ſo
lus nō cecidit. ꝫ cū eo multi alij q̄ ei in malicia ꝯſenſert.

Ecce ꝙ mala ſocietas fuit ꝑiculū in celo. In mūdo iteꝝ
ꝑ malos ꝑiclitat̄ interdum bonꝰ. ſicut teſtat̄ Criſ. ſup
Math. In reꝝ natura ſic eſt vt q̄tiens malo bonꝰ ꝯiu-
git̄ nō ex bono malus melioret̄. ꝫ ex malo bonꝰ ꝯtami-
net̄. Et hoc ꝓbat̄ in exemplo. Duo clerici tranſierūt in
q̄dam ciuitate in quandaȝ tabernam in q̄ erant cantꝰ
dulces ⁊ ſolacia magna. ⁊ multi inuitati ſunt ab illis. ⁊
illi duo ſacerdotes ſimilit̄ inuitati ſunt. Dixit aūt vnꝰ
nō intrabo. q2 dicit phus. Non eſt trāſire ꝑ viam gen
tis iniq̄. illo v̾o recedente alt̄ intrauit. ⁊ cum eſſet apud
eos. Ecce iudex q̄rens illos q̄ ibi erant. q2 homicidium
fecerūt in alio loco. ⁊ tam clericuȝ ꝙ̄ reos cepit. Cū aūt
clericꝰ cum alijs malis ſocijs ſuſpēderet̄ ait. Modo ſcio
ꝫ tarde. Fatuꝰ eſt q̄ non credit pho de vitando ꝯſortio
p̄uoꝝ. ꝓpt̄ ꝯſortium eñ tale hoc patior. Iō dicit̄ Thob.
iiij. Maloꝝ fuge ꝯſortium. Et Señ. dicit ad Lucill'. in
ep'la. Cum illis ꝯuerſari debes q̄ te meliorē ſunt factu-
ri. Cui ꝯſonat Aug. in li. de chatezizādis rudib9. Ho-
mines inq̄t bonos imitare. malos tolera. omnes ama. X
Et dicit notant̄ malos tolera. q2 ſunt tolerādi ne ex ꝑ-
turbatōe coꝝ pax generalis eccl'ie ꝑturbet̄. vt dic̄ idem
Aug. iij. q. iiij. c. tolerādi. ⁊ c. quid ḡ. ⁊ c. quiſq̄s. ⁊ c. q̄s.
De hoc quere ſup̄ dñica. iiij. in aduētu. J. G. In infer-
no etiam ꝑiculoſa eſt ipſa mala ſocietas. q2 ex multitu-
dine ibidem ſocioꝝ augmētat̄ pena damnatoꝝ vt dixi
ſup̄ dñica. ij. Q. A. Iō petijt diues epulo ab Abraham
vt mitteret in domum pr̄is vt teſtaret̄ q̄nq3 frīb9 ſuis
de pena ſua. ne ⁊ ipſi venirēt in locū tormētoꝝ Lu. xvj.
Quia ſciebat ꝙ ex aduentu coꝝ ad tormēta augmenta
ret̄ ſua pena. Iō dicit Yſid. Meliꝰ eſt hic maloꝝ odiuȝ
ꝙ̄ coꝝ ꝯſortium. Tercio nauigant q̄daȝ in naui inobe
dientium ⁊ a dyabolo deglutiunt̄. Sicut figuratum ē
Jone. j. vbi dr̄ ꝙ dominꝰ p̄cepit Jone ꝓphete vt p̄dica
ret in Niniue ciuitate hoc verbum. Adhuc. xl. dies ⁊
Niniue ſubuertet̄. Ipſe v̾o inobediens ſurrexit aſcen
dens nauim fugere volens in tarſim que ſm̄ Glo. erat
ciuitas Cilicie. de q̄ Paulus fuit oriundus. Sicut ptȝ
Act. xxj. Miſit igit̄ dñs ventum. ⁊ facta eſt tempeſtas
in mari. ⁊ timuer̄t naute ⁊ miſer̄t vaſa in mari. Jonas
aūt deſcēdit ad interiora nauis ⁊ dormiebat. naute aūt
mittebāt ſortes. ⁊ cecidit ſors ſup Jonam. dixit Jonas
Tollite me ⁊ mittite me in mare. ſcio eñ ꝙ ꝓpt̄ me orta
eſt tempeſtas. ⁊ miſerūt eum in mare. Et ſequit̄. c. ij. ꝙ
p̄parauit dñs piſcem grandem q̄ ⁊ Jonam deglutiuit.
Moral'. Jonas int̄pretat̄ donatꝰ dñi. ⁊ ſignificat quē-
libet xp̄ianum q̄ ſe dedit deo in ſuitutē. q̄ ſi ſuis ſupio-
rib9 obedire noluerit ꝑiculum vite ſue incurrit. vt dixi
ſup̄ dñica. j. octa. natiuitat̄ xp̄i. K. S. Iteȝ dñs ponit
multa ꝑicula q̄ inobediens incurrit Deut. xxviij. Si au
dire nolueris vocem dñi dei tui vt cuſtodias ⁊ facias
omnia mandata eiꝰ. mittet ſup te famem ⁊ eſuriem ⁊ in
crepatōȝ in omnia opa tua q̄ tu facies donec ꝯterat te.
Et eſt valde notabile ꝙ homo q̄ ſe donauit deo in ſer-
uitutem ſedens in naui inobedientie vult nauigare in
Tarſim. que interpretat̄ explorans gaudium. ⁊ ſignifi
cat celum in quod volunt venire ⁊ nauigare inobedi-
entes ⁊ non pñt. quia Jonas non potuit venire in tar-
ſim. Sic nec inobediens in celum. Quia ipſa inobedi-
entia dyabolum fecit ex angelo quem truſit de celo.
Sicut de hoc dicit Aug. O ꝙ̄ deteſtabile eſt vicium in
obedientie. ꝑ quod angelus de celo cecidit. ⁊ homo de
paradiſo exulauit. Saul regnū amiſit. ⁊ populus iſra-
hel gentem ⁊ locum. Ex quo dicto Aug. patet. ꝙ om-
nes iſti in naui inobedientie nauigauerunt. Ideo pe-
riclitauerunt. Quarto nauigant quidam in naui negli
gentium. ⁊ tales occidunt̄ ſpūaliter. ꝙ aūt q̄dam naui
gant in naui negligentie. patet in pñti euāgelio ꝙ ihs
dormiuit in nauicula ⁊ factꝰ ē motꝰ magnꝰ ī mari. Tūc
eñ ihs dormit ſpūalit̄ qñ tñ realiter nunq̄ dormiter
neq3 dormit. vt in pſ. cxx. Qñ vnuſq̄ſq3 hominum qui

ſe v̄tutib' ſaluare deberet ſalutem ſuam negligit. quod
tñ non faciũt irratõnales creature. Naȝ in eſtate nihil
negligũt de neceſſarijs ſibi ꝓcurãdis. Sicut patȝ de for-
micis q̃ colligũt ſibi grana ꝓ hyeme futura vt ſup' po-
ſui dñica. j. octauam natiuitatis xp̄i. K. K. Et ſimiliter
hericij. vt. s. dñica. ij. pt' epĥie. F. ij. M. F. Contˀ negli-
gentiam ꝓpˀe ſalutis põt valere nobis diligentia quaȝ
hñt homines circa mũdana ꝛ ornatum corpis. de quo
dicit Aug. O ſi poſſem' excitare hoĩes ꝛ cuȝ ipſis parit
excitari vt tales eſſem' amatores vite ꝑmanentis q̃les
ſunt homines amatores vite fugientis. Jõ legitˀ in vi-
taſpa. de q̃dam ſancto pr̃e ꝛ fratre. Qui cum vidiſſet or
natũ cuiuſdam mulieris flens inq̃t. Ignoſce mihi om
nipotẽs de'. q2 vni' diei meretricis hui' ornat' ſupauit
toti' vite mee induſtrie ornamẽta. Jõ legitˀ ꝙ abbas pã
do videns in alexandria mulierem ad quam cũ ab he-
remo deſcẽderet fleuit. ꝛ interrogantib' cãm ſui flet' ait.
Due res me mouent. Vna de illi' ꝑditione. Alia q2 nõ
habui tale ſtudium placẽdi deo q̃le ſtudium hȝ iſta vt
placeat hominib' ꝛ mũdo. ꝛ bene plangẽda eſſet ꝓpˀe
ſalutis negligẽtia. q2 valde ꝑiculoſa eſt ꝛ damnoſa. Dicˀ
enĩ Caſſian' i li. Colla. Nulla ſup ip̄m miſeratio ſalua
toris q̃ ſeip̄m nunc in p̄ñti negligit. Sȝ hoc ip̄m ꝑiculo
ſius ſi negligentiam q̃s ſuam nec aſpicit nec cognoſcit.
Idcirco talis negligentia punitˀ a deo. ſicut negligentia
p̄latoꝝ. q̃ aliq̃n punitˀ leuiori pena. ſ. excõmunicatione
duoꝝ mẽſium. Aliq̃n graui. ſ. depoſitiõe. vt. lxxxj. di. c.
deinde. ꝛ ex. de tranſla. epi. intˀ corꝑalia. Prima pena hȝ
locum in modica negligentia. Secũda in magna q̃ cul
pam ſapit ꝛ dolum. vt. ff. d̃ v̄bo. ſig. l. late culpe. ꝛ. l. ma
gna. Similitˀ ſm deum aliq̃n eſt negligentia magna. q̃
eſt pctm̃. ſ. mortale. q̃ penam meretˀ magnam nõ ſolum
amiſſionem glorie vel grãe ſȝ adeptiõem gehenne. ꝛ hoc
vno mõ ꝯſideratˀ ex ꝑte eius qd̃ ꝑ negligẽtiaȝ obmittitˀ
puta ſi negligatˀ illud qd̃ eſt de neceſſitate ſalutis ſiue ſi-
ue act' ſiue circũſtantia. Alio mõ ex ꝑte cauſe. puta ſi ẽ
voluntas intantũ remiſſa circa ea q̃ ſunt dei vt totalitˀ
a charitate deficiat. ꝛ hoc p̄cipue ꝯtingit qñ negligẽtia
ſequitˀ ꝯtemptũ. vt dicit Anſ. li. viij. ſimili. c. xlviij. Et
de hoc dicit Sap. Qui negligit vitam ſuam mortifica-
bitˀ Prouer. xxxiij. Aliq̃n enĩ eſt negligentia modica q̃
eſt veniale pctm̃. ideo meretˀ penam leuiorem. puta tꝑa
lem. Vnde qñ ex negligentia p̄mittitˀ aliq̃s act' vel cir
cũſtantia q̃ non ex neceſſitate ſalutˀ eſt. Nec hoc fit ex
ꝯtemptu. ſȝ ex aliquo defectu feruoris q̃ impeditˀ aliq̃n
ꝑ aliqd̃ veniale pctm̃. tũc etiam negligẽtia nõ eſt pctm̃
mortale. ſȝ veniale vt idẽ dicˀ. Et Tho. ſcd̃a ſcd̃e. q. liiij.

R · Quinto q̃daȝ nauigãt in naui odientiũ. Sicut figura
tum ẽ Math. xiiij. vbi legitˀ ꝙ diſcipuli erãt ſoli in mari
ꝛ ihs erat in mõte orans. ꝓpt qd̃ nauicula iactabatˀ flu-
ctib'. Quid enĩ ſignificatˀ ſp̄ualitˀ ꝑ hoc ꝙ ihs non erat
cum eis in naui niſi ꝙ charitas dei nõ eſt mõ in cordib'
nr̃is. qñ iam ſupabundauit iniq̃tas. refriguit multoꝝ
charitas. Quid aũt reſtat ꝙ̃ hoc vbi de' nõ eſt nec ad-
erit charitas. j. Joh. iiij. Vbi igitˀ charitas nõ fuerit ibi
odiũ erit. q2 odium ſp̄ualitˀ ꝯ̃rium eſt charitati q̃ eſt ma
xima v̄tus maxime placens deo. ꝛ odium viciũ maxi-
me diſplicens. qd̃ patȝ ex v̄bis Greg. Non curat anti-
qu' hoſtis vt terrena nobis tollat ſȝ vt charitatẽ feriat.
Cum igitˀ charitas abeſt a corde tunc facilitˀ fluctuat in
pctm̃ ꝛ anima moritˀ. Jõ tũc homo põt dicẽ illud Joh.
xj. Dñe ſi fuiſſes h. ſ. ꝑ amoreȝ in corde meo. fratˀ me'. i.
anim' nõ fuiſſet mortu'. Ex iaȝ dictˀ elicere põt q̃libet
prudẽs p̄dicator. ꝙ nauicula ſancte ecclie in medio ẽ la
ta cũ ſint multi xp̄iani lȝ ñ ope tñ noĩe ĩ numero. Quia
aliq̃ nauigãt in nauicula cupiditatũ. aliq̃ malaꝝ ſocie-
tatũ. ꝛ ſic de alijs. Sȝ hec nauicula ſancte ecclie in fine
erit arta. ꝛ hoc erit tꝑe antixp̄i. In q̃ q̃dem tꝑe erit tan
ta ꝑſecutio q̃lis nõ fuit ab initio. ꝛ etiam multi recedẽt
a fide. ꝛ ĩ errorẽ ducẽtˀ ſi fieri põt etiaȝ electi vt dr̃ Mat.
xxiiij. Scd̃o militans ſancta ecclia ſignificatˀ in nauicu
la. q2 ſicut nauis intˀdum hȝ in ſe bonos ꝛ malos. mũda
ꝛ ĩmũda q̃ ducit ad portũ. Sicˀ patuit de nauicula aut
archa noe Geñ. vij. in q̃ erant mũda ꝛ ĩmunda. Erat ꝛ
noe mũdus cũ filijs ſuis. ꝛ cum eis chaȝ malus. cui ma
ledixit Noe eo ꝙ deriſiſſet ip̄m Geñ. ix. A q̃ dicti ſunt
chananei ꝑſecutores iſrl'. Sic etiam ſancta militans ec-
cleſia nũc ꝯtinet mũdos ꝛ ĩmundos. hereticos ꝛ tyrã-
nos. falſos domeſticos ꝛ hypocritas cuȝ bonis neſciẽs
q̃d ꝑtinet ad regnuȝ. Qd̃ aũt mali ſunt admixti bonis
hoc ſignificabat. q2 tũc iudas erat in naui qñ tempeſta
tes erant q̃ſſate. ſicˀ de hoc dicˀ ſan. Amb. li. iiij. ſup Lu.
c. viij. Nam ſi turbatˀ iſta q̃ petꝝ hȝ turbatˀ ꝛ illa q̃ iu-
dam hȝ. Et ſi multa illic diſcipuloꝝ merita nauigabãt.
tñ adhuc eaȝ nauẽ ꝓditoris ꝑfidia agitabat. miraq3 res
Petr'. ſ. q̃ ſuis meritˀ firmi' eſt turbatˀ alienis. ꝛ ſb̃dit.
Caueam' g̃ ꝑfidum ꝓditorem ne ꝑ vnũ plurimi flu-
ctuem'. Tunc declarat Amb. Q2 nauis prudẽtium ꝛ
bonoꝝ nõ turbatˀ exemplo nauis Petri Lu. v. dicens.
Ergo nõ turbatˀ hec nauis in q̃ prudẽtia nauigat. ab-
eſt ꝑfidia. fides ſpirat. Quo g̃ ꝑturbari poterat cui p̄-
erat is in q̃ ecclia fundata eſt. Illic g̃ turbatio vbi mo-
dica fides. h̃ ſecuritas vbi ꝑfecta dilectio. Et eſt notan-
dum. ſicˀ nauis materialis nõ põt eſſe ſine gubernatore
aut rectore. al's ꝑiclitaretˀ. Sic nauis ſancte militãtˀ ec-
cleſie hȝ p̄mum ꝛ p̄ncipalem xp̄m dñm gubernatoreȝ.
Sicˀ teſtatˀ venerabilis Boe. li. j. de ꝯſo. met. v. d. Om-
nia certo fine gubernas. Et. j. li. iij. ix. metro. O q̃ ꝑpe-
tue mũdum ratione gubernas. Terraꝝ celiq3 ſator q̃
tꝑus ab euo. ire iubes. ſtabiliſq3 manẽs das cũcta mo-
ueri. Cui ꝯſonat Ariſt. xij. metha. Entia nolũt male re
gi. nec eſt bona pluralitas p̄ncipũ. Sit g̃ vn' p̄nceps.
ꝛ ideȝ Ariſt. j. metheo. Totus iſte mũdus ꝯtinu' eſt la
tionib' ſupiorib'. vt inde tota v̄tus eius gubernetˀ. Et
q2 ſancta militans ecclia regitˀ a tam ſapientiſſimo gu-
bernatore. iõ nõ põt deuiare. Jõ dr̃. xxiiij. q. j. c. in ſede
ap̄lica ex maculam ſp eſt ſuata catholica religio. Et idẽ
dicˀ Hiero. c. hec eſt fides. Sancta romana ecclia q̃ ſp
ĩmaculata ꝑmanſit dño ꝓuidente. ꝛ bea. Petro opem
ferente in futuro ꝑmanebit ſine vlla inſultatõe hereti-
coꝝ atȝ firma ĩmobilis omni tꝑe ꝑſiſtet. q. d. lȝ v̄ti ten
tationum nauiculaȝ ecclie impellãt. ꝛ mot' ꝑturbatio-
num q̃ſſent. tñ eam nõ ſb̃mergũt. Alij v̄o gubernato- Z
res nauicule militantˀ ecclie ſunt p̄lati q̃ dñt ſimiles ẽẽ
naute ꝛ rectori nauis in multˀ. Primo ĩ ppl'i inductiõe
Sicˀ enĩ nauta inducit nauẽ ad libitũ ſuum q̃cunq3 vo
luerit niſi tempeſtas magna fuerit. Sic etiaȝ p̄lati dñt
ppl'm ſuum ducere. q2 ipſi ſunt duces gregis ꝛ paſtores
vt dr̃. vij. q. j. c. ſciſcitaris. Dñt etiaȝ eos inducere ꝛ do-
cere ad bonum tam v̄bo ꝙ̃ exemplo iõ ſignificatˀ ꝑ arie
tem Dañ. viij. Quem vidit daniel hñtem cornua duo.
vnum excelſi' altero. Aries eſt dux ouiũ ꝛ ſignificat p̄-
latum q̃ eſt dux fidelium. hñs duo cornua. q̃ ſunt ſcien
tia ꝛ bona vita. ꝛ vnum dȝ eſſe excelſi' altero. Quia bo-
na vita p̄cellere debet ſcientiam eo ꝙ eſt melior ꝛ ſalu-
brior ipſi populo. Quia inferiores vitam p̄latoꝝ inſpi-
ciunt. ꝛ ſunt tanꝗ̃ ſignũ poſitum ad ſagittam ex. de ac-
cuſa. c. q̃liter ꝛ qñ p̄mo. Sȝ de ſcientia ipſoꝝ dicit In-
no. iij. de renũc. niſi cum p̄dem. ꝙ imꝑfectum ſcientie
ſupplere põt ꝑfectio charitatˀ. Et ſb̃dit. Quis deſide-
randa ſit eminẽs ſcientia in paſtore. in eo tñ eſt compe-
tens tolerãda. Secundo in ſubditoꝝ inſpectione. Sicˀ
enĩ naute in noctis obſcuritate inſpiciunt diuerſitateȝ
ſtellaꝝ ꝙ̃tum ad ortum ꝛ ad occaſum ꝛ effectus ipſaꝝ.
Sic debent p̄lati in nocte peccatoꝝ reſpicere vitas ſb̃-
ditoꝝ ꝙ̃tum ad iuuentutem q̃ ſignificatˀ ꝑ ortum ꝛ ſe-
nectutem q̃ innuitˀ ꝑ occaſum. Quia dr̃ Prouer. xxvij.
diligentˀ agnoſce vultũ pecoris tui tuoſq3 greges ꝯſide
ra. Nam alia ꝯueniũt in iuuenib'. Alia in ſenib'. Se-
nib' enĩ debent preponere ſubtilia. ꝛ iuuenibus leuia

Quia in antiquis eſt ſapientia ⁊ longitudinis pruden
tia Job.xij. Jdeo be.paulus tanq̄ plat⁹ dixit.j.Chor.
ij. Sapiaꝫ loq̄mur int̄ pfectos. Et in eadem epl'a.c.iij.
dicit. Tanq̄ puulis in xp̄o lac potum dedi vobis.non
eſcam. Non eñ poteratis cape Glo.intelligere altiora
⁊ maiora. Tercio in tpalium abiectōe. Sicut eñ naute
abijciunt merces vt hoīes ſaluent. Sicut patꝫ Jone.j.
Cum eſſet tempeſtas orta timētes naute miſerūt vaſa
in mare. Sic etiam p̄lati ꝓpt̄ ſalutes ſubditoꝝ dñt eſſe
abiectores ⁊ contemptores muneꝝ ⁊ diuitiaꝝ. Prelati
eñ q̄ diuitias ⁊ munera diligūt ſalutem pplī vt freq̄nt̄
negligūt cum corrigere vicia eoꝝ deſiſtant. Quia dicit̄
Ecci.iij. Et ponit̄ ſupi⁹.D.T. Exenia ⁊ dona excecāt
oculos iudicum.⁊ q̄ſi mut⁹ in ore auertūt correptōem.
Jnt̄dum eñ ↄtingit ꝙ p̄latus venit ad aliquem ſacer
dotem vel ad alium laycum tanto latratu ⁊ correctōne
acſi vellet euꝫ deuorare. Sꝫ ſi ille ꝓijcit aliq̄d in ore ſuo
dando ſibi aliq̄d collibium ſiue mun⁹ de quo pōt bene
comedere ſtatim aufert ei latratum. vt tūc verificet̄ de
p̄latis talib⁹.illud Yſa.lvj. Canes muti nō valentes la
trare. Jdeo ad ſimilitudinem nautaꝝ dñt in tp̄e neceſſi
tatis ⁊ correctōis eſſe abiectores ⁊ ↄtēptores pecuniaꝝ.
Jſtoꝝ eñ p̄latoꝝ papa eſt p̄cipu⁹ ⁊ ſup̄m⁹ q̄ regit naui
culam ſancte eccl'e. Jn cui⁹ pſona dicit metriſta. Eccle
ſiam ꝓ naue rege mihi climata mūdi. Sunt mare do
ctrina retia piſcis homo. Et dic̄ notāter ꝙ climata mū
A di ſunt mare. Mundus eñ ↄpat̄ mari ꝓpt̄ certas ↄ̄cās.
Primo ꝓpt̄ inſtabilitatem. ſicut eñ mare ē valde inſta
bile. qđ eñ nunc eſt tranq̄llum cito fit tempeſtuoſum.
Jux̄ illud Sen̄. Momento mare reuertit̄. ⁊ vbi mō lu
ſerunt nauigia ſtatim abſorbent̄. Sic etiam mūdus eſt
valde inſtabilis ⁊ mutabilis. q꞉ multiplicit̄ mutat̄ erga
ſuitores ſibi. Sicut figuratum eſt Gen̄.xxxj. Jacob cū
ſuiſſet Laban ꝓ Rachel.vij.annis poſt finem illoꝝ de
dit ſibi Lyam. qđ cū vidiſſet mane facto dixit illi. Qua
re impoſuiſti mihi.i.decepiſti me. vbi aliq̄ libri hñt. q̄re
ſuppoſuiſti mihi Lyam. Sꝫ falſa eſt l'ra vt dicit Nico.
de lyra. Videns deniq꞉ varias deceptiones ſibi inferri
int̄ cetera ait. Jmmutaſti mercedē meam decem vicib⁹.
⁊ niſi de⁹ Abrahā pr̄is mei ⁊ timor Yſaac affuiſſet. Me
nudum dimiſiſſes. Moral'.p Laban q̄ int̄pretat̄ deal
batio ſignificat̄ mūdus. q̄ ſp̄ ꝓmittit pſpera. attamen
ſp̄ ſequunt̄ aduerſa. q꞉ tranſit cito de pſperitate in ad
uerſitatem. ſicq꞉ mutat mercedem decem vicib⁹. ⁊ cum
credim⁹ Rachel pulcram. que int̄p̄retat̄ videns deum
accepiſſe. tūc dedit nobis Lyam q̄ int̄p̄retat̄ laborioſa.
Quia dic̄ Bern̄.li.medi. Jn hac valle lacrimaꝝ ⁊ in vi
ta lacrimoſa ⁊ laborioſa vita corruptibilis ⁊ amaritudi
ne plena. Hec ille. Et ſic tādem dimittit hoīem nudū
Job.j. Nudus egreſſus ſum de vtero mr̄is. nudus il
luc.ſ.in terram reuertar. Ecce q̄ʒ inſtabilis eſt mūdus.
Jō refert Guil.de api.c.vij. ſic inq̄ens. Prope nr̄a tp̄a
mulier nobiliſſima dicta Maria companie comitiſſa
Ludouici pij regis francoꝝ filia. ⁊ q̄tuor reges fr̄es in
anglia habuit. ⁊ filium regium in tranſmarinis. Hec
multis annis mortuo marito cum pompoſa ambitiōe
circūiens. Sꝫ moriens talē finem ſortita eſt. Laborans
igit̄ in extremis abbatem pſanie ſanctum ac eloq̄ntem
viꝝ vocari iuſſit. Qui cū veniſſet intromiſſus nō eſt. ⁊
p̄ forib⁹ ſtabat ⁊ expectabat. Jam eñ illa deceſſerat. ⁊
diſtrahebant̄ a militib⁹ ⁊ miſtris ſuis omnib⁹. Vtenſi
lia. vaſa aurea ⁊ argentea. veſtes p̄cioſe. culcitre purpu
ree. ⁊ tandem lintheamina ipſa cū peplis. Extremo q̄
dem ex gartionib⁹ lectum cū carnib⁹ ↄp̄henderunt ⁊
reſumunt. ⁊ corpus mortuum euntib⁹ illis diuolut̄ in
ſtramento. Moram aūt cum tedio abbate ſuſtinente.
q̄dam nobilis ex circūſtantib⁹ indignat⁹. oſtium violē
ter infregit. ⁊ viꝝ honorabilem intromiſit. Qui cū in
troiſſet. ⁊ nobile illud corpus nudum in ſtramine repiſ
ſet volente q̄dam famulo illud coopire abbas ꝓuidus
non ſinebat. ſꝫ libera voce clamabat. O vos omnes ve
nite. circūite pompam nobiliſſime Marie. videte illud
delicatiſſimum corpus q̄nto dedecore pudoris obuol
uit̄. videte q̄d ei ꝓ multiplici honore mūdus exoluit.
Hec ille. Jntuere ſolert̄. Nōne ꝓ Rachel accepit Lyā
Que eñ ↄfidit ſe videre deum. forte accipit tormētum
eternum. vbi eſt labor ꝑpetu⁹. Jux̄ vocem Jeremie.xvj.
Seruietis dijs alienis q̄ non dabunt vobis req̄em. Et
pſ̄. Laborabit in eternum. ⁊ viuet adhuc in finem. Secū
da cauſa q̄re mundus ↄpat̄ mari eſt ꝓpt̄ caſualitatem.
Sicut eñ vnde maris aut fluct⁹ eleuant̄ vt forti⁹ cadāt
vel deijciant̄. Jux̄ illud pſ̄.xcij. Eleuauerunt flumina
fluct⁹ ſuos a vocib⁹ aq̄ꝝ multaꝝ. Jta in hoc mōdo mul
ti ad inſtar vndaꝝ eleuant̄ in altum honoris vt forti⁹
poſt cadāt aut deijciant̄. Jux̄ illud pſ̄. Deieciſti eos dū
eleuaret̄. Sicut ↄtigit huic impio de quo dr̄ in pſ̄. Vi
di impium ſuperaltatuꝫ. ⁊ eleuatū ſicut cedros libani.
Et ſequit̄ caſus. Tranſiui ⁊ ecce non erat. queſiui ⁊ nō
eſt inuent⁹ locus ei⁹. Jō dicit Nyla.ſup Math. Jam
nūc altitudinē abhorreant filij dei. q̄ ſine piculo nunq̄
aſſumit̄. ſine caſu nequaq̄ ducit̄ ⁊ ſine timore mort̄ et
ne nullaten⁹ terminat̄. Cui ↄſonat Saluſti⁹ in guguriti
no. Ex hoc ipſo ꝙ q̄s ſe extulit in piculos caſus p̄cipitē
ſe efficit. Tercia ꝓpter honoꝝ ↄtemptibilitatem. Sicut
eñ mare ſm naturales omnia corpa mortua a ſe reijcit
⁊ in ſe hr̄e cōtemnit ꝑ motuſq꞉ violentiam expellit. Jta
mūdus ↄtemnit eos a ſeq꞉ reijcit q̄ mortui ſunt mūdo
viuūt eñ xp̄o. Dicunt eñ amatores mūdi Sap̄.ij. Cir
cūueniam⁹.i.decipiam⁹ iuſtum. q̄m inutilis eſt nobis.
q.d. q꞉ non vult p̄care nr̄is opib⁹ non eſt nobis vtilis
vt carnaliter ſimul viuam⁹. nec vtilis eſt ad opprimen
dum viduas ⁊ veteranos. ſꝫ ↄtrari⁹ eſt opib⁹ nr̄is. q.d.
cum nos volum⁹ viuere ſm ↄcupiſcētias carnales ipſe
vult viuere ſm legem diuinam ⁊ dictamen rōnis. Jō
dicit Apl's.j.Chor.iiij. Puto hanc viaꝫ eſſe eſtimatōꝫ
ꝙ deus nos apl'os nouiſſimos.i.abiectos oñdit morti
deſtinatos. q꞉ ſpectaculum facti ſumus huic mundo. ⁊
infra. tanq̄ purgamenta hui⁹ mundi facti ſum⁹ Glo.
Lyre dicit. Judei ⁊ gentiles dicebant mūdum inficī ꝑ
vitam ⁊ doctrinam apl'oꝝ. ⁊ ꝑ ↄñs ipſm debere purga
ri ꝑ mortem temporꝫ. Ecce audiuit dilectio vr̄a ꝙ ꝑ na
uiculam eccleſia. ⁊ ꝑ mare mundus deſignat̄. Quicūq꞉
ergo in nauicula ſancte militantis eccleſie intrat mare
huius mūdi. ſequens dñm ſuum ih̄m xp̄m ei ſuiendo
ſtatim fit motus tribulationum. ⁊ ſuſcitant̄ venti ten
tationum. Quia dic̄ Hiero.in plogo ſup Apoc. Om B
nes q̄ pie viuere volūt in xp̄o pſecutionem patiunt̄. ⁊
ſunt originaliter v̄ba apl'i.ij.ad Thi.iij. Jdeo dic̄ Sap̄.
Ecci.ij. Fili accedens ad ſuitutem dei ſta in iuſticia ⁊ ti
more. ⁊ prepa animam tuam ad tentatōem. Querit eñ
doct. deuotus amandus in hora. Sap̄.li.j.c.xiij. diui
nam ſapientiam. Quare inquit amicos potius aduer
ſis q̄ꝫ pſperis ſoles exercere. Rñdet ꝙ proni ſint ſen
ſus hominis ad malum. Jdeo ab adoleſcentia ſua ſepi
enda eſt via electoꝝ ſpinis tribulationum ne noxia de
lectatio materiam p̄beat delinquendi. ſꝫ dum electus
quiſquis continuis tribulationib⁹ premit̄ ad ſuperna
tendere etiam inuitus cogit̄. Hec ille. ⁊ quia tribulatō
a deo eſt ſm illud Ecci.xj. Bona ⁊ mala vita mors ⁊
paupertas ⁊ honeſtas a deo ſunt. Jdeo eſt amanda.
Solent eñ chara habere que dant̄ ab amiciſſimis. li
cet ſint parui doloris. Sic tribulatio. quia eſt munus
datum a deo qui eſt noſter amiciſſimus amāda eſt val
de. Eſt etiam potus aut potio data a ſapientiſſimo ⁊ fi
deliſſimo medico. quare non eſt timendum de exceſſu
in infirmo. Quō eñ excederet q̄ ſapientiſſim⁹ ⁊ fideliſ
ſimus eſt. Jux̄ illud.j.Chor.x. Fidelis eſt deus qui nō
patietur te tentari ſup illud quod poteris. Jpſe enim
ſm Pſ̄. Eſt congregans ſicut in vtrem aquas maris.
q꞉ menſurat aquas tribulationum. q꞉ dicit Job.xxxvij.

Circũdedi mare terminis meis. ⁊ poſui vectem ⁊ oſtia
⁊ dixi. Vſqꝫ huc venies ⁊ nõ ꝓcedes amplꝰ ⁊ hic ꝯfrin-
ges tumẽtes fluctꝰ tuos. Scdo tentatio ſeu tribulatio
ad ſummũ bonũ ducit. Iuxͣ illud Greg. Mala q̃ nos
hic ꝑmũt ad deũ ire ꝯpellũt. Cui ꝯſonat illud Act. xiiij.
Per multas tribulatiões opꝫ nos intrare in regnũ dei.
Iõ eſt amanda ⁊ nõ ꝓijciẽda lꝫ ſit amara vt faciũt q̃daꝫ
ſymie ſimiles. q̃ aſcendẽs in arborẽ nucꝭ inueniẽs ama
ritudinem in cortice fructũ eiꝰ ꝓijcit. ⁊ iõ nõ guſtat de
dulcedine. Sic illi q̃ tribulatõꝫ ꝓijciunt cũ amaritudi-
nem in ea inueniũt. dulcedinẽ fructꝰ etni ꝑmij ñ guſta
bũt. Iuxͣ illud Aplĩ. ij. Thi. ij. Si ꝯpatimur ⁊ ꝯregna-
bimꝰ. q. d. ſic ecõuerſo. ſi nõ ꝯpatimur nõ ꝯregnabimꝰ
Iõ dꝛ Sap. iij. Diſciplinaꝫ q̃ abijcit infelix ẽ. q̃re ꝯſulit
ſapiẽs Prouer. iij. Fili mi tene diſciplinam. ⁊ ne dimit-
tas eam. q. d. Neceſſe ẽ vt te tangat diſciplina tribula
tõis. qꝛ dꝛ hic ꝙ tempeſtas facta eſt in mari vel motꝰ ma
gnꝰ. Si enĩ dilecti diſcipuli eſſe nõ potuerũt ſine tribu
latiõe. multo minꝰ nos. Sꝫ ꝙ ihs dꝛ dormire. in hoc ſi-
gnaẗ ꝙ dormit pio ſomno ſcḋm Orig. in omẽ. Nr̃aꝫ to-
lerantiam ⁊ patiaꝫ expectãs. vel impioꝝ pniam ⁊ ꝯuer
ſionẽ ſuſtinens. iõ nos clamare debemꝰ ad ipm alacriẗ
cũ orõnibꝫ ⁊ cũ ꝓpha dicere. Exurge q̃re obdormis dñe.
exur. ne repel. in finẽ. ⁊ iteꝝ. Exur. dñe adiuua nos ⁊c̃.
Et ipſe ſcḋm Orig. ſurgens impauit ventis. i. aereis de-
monũ ſpiritibꝫ. Ipſi enĩ maris tempeſtates ꝯmouent.
hoc eſt amaros ⁊ elatos ꝯcitant fluctꝰ huiꝰ mũdi pnci
pes ad pſecutões ſanctis oĩbꝫ imittendas. ad ꝯtumeli
as fidelibꝫ ingerendas. oĩbꝫ dñs impauit. oĩbꝫ ꝯminaẗ
oĩno mitigat. facitqꝫ tranq̃llitatẽ magnam. hec Orig.
Iõ etiam beatus Aug. Videns ſe ⁊ alios xp̃ifideles in mari
huiꝰ mũdi piclitari. Sic orauit in li. ſoli. c. xxxiij. Infeli
ces heu nos miſeri q̃ ꝑ huiꝰ maris magni fluctꝰ ꝓcello
ſas voragines nauẽ trahimꝰ ignorãtes an ad portum
ſalutis ꝑuenire valemꝰ. Infelices inquaꝫ q̃ꝝ eſt in exi-
lio vita. via in ꝑiculis. ⁊ in dubio neſciẽtes finem nr̃m.
qꝛ omnia in futuro reſtanẗ incerta. ⁊ adhuc in pelagi
fluctibꝫ v̓ſamur ſuſpirãtes ad portum. O patria nr̃a. o
patria ſecura a longe te videmꝰ. Ab hoc mari te ſaluta
mꝰ. ab hac valle ad te ſuſpiramꝰ cum lacrimis vt q̃nqꝫ
ad te ꝑueniamꝰ ſpes humani generis xp̃e deꝰ refugiũ
nr̃m ⁊ v̓tus. cuiꝰ lumẽ a longe inẗ caliginoſas nebulas
ſuꝑ maris ꝓcellas q̃ſi ſtella marꝭ oculos nr̃os irradias
vt dirigamur ad portum. guberna nauem nr̃aꝫ dextro
claue v̓tutis tue crucis. ne ꝑeamꝰ in fluctibꝫ ne nos de
mergat tẽpe. aq̃. ne nos abſor. ꝓfun. Sed vncia crucis
tue trahe nos ab hoc pelago ad te ſolamẽ vnicũ nr̃m.
Quem q̃dem a longe q̃ſi ſtellaꝫ matutinam ⁊ ſolẽ iuſti-
cie vix lacrimãtibꝫ oculis in litore celeſtis patrie nos ex
pectantẽ videmꝰ. Exaudi nos deꝰ ſalutarꝭ nr̃. ſpes oĩm
finiũ terre ⁊ in mari longe. In mari turbulẽto v̓ſamur
tu in littore ſtans aſpicꝭ ꝑicula nr̃a. Saluos nos fac ꝓpẗ
nomen tuũ. da nobis dñe inẗ ſcyllaꝫ ⁊ caribdim ita te-
nere mediũ vt vtroqꝫ ꝑiculo euitato ſalua naui ⁊ mer-
cibꝫ ſecuri ꝑueniamꝰ ad portum. qḋ nobis ⁊c̃.

¶ Dominica q̃nta poſt epiphanie. Sermo.

Induite vos electi dei
ſancti ⁊ dilecti viſcera miſcḋie. benignitateꝫ.
humilitatẽ. modeſtiã ſupportãtes inuicem ⁊
donãtes vobiſmetipſis. Si q̃s aduerſus aliquẽ hꝫ q̃re-
lam ad Coll. iij. Conſuetudo ẽ nũc ſcḋm lniaꝫ eccl̃ie ſan-
cte vt in hoc tp̃e carnales celebrãẗ nuptie ad q̃s q̃dam
hoĩes ſolẽt. ſ. vnꝰ aliũ inuitare. ⁊ ꝯuiuia ſcḋm poſſe ꝑpare
Amici aũt vl' etiã alij ꝯciues inuitati ſtudẽt ſe ꝯtume-
liꝰ decẽtiuſqꝫ pñt veſtibꝫ induere ⁊ ornare. mr̃es etiam
mãdant filiabꝫ ſuis vt meliora induãt veſtimẽta. ⁊ abij-
ciant a ſe viliora. vt ſic corã mũdo pulcriores appareant.

Et lꝫ hec ornatio filiaꝝ in mundo eſt tolerabilis. eſt tñ
inẗdum corã deo vituꝑabilis. vt. ſ. patuit in exemplo
dñica ꝓcedẽti. ſmo. j. D. P. Qḋ aũt ſolent ipſi hoĩes i
nuptijs ꝯuiuia ꝑpare ⁊ amicos ⁊ vicinos vocare hꝫ or
tum ab antiq̃. Legiẗ enĩ Thob. viij. Qꝛ raguel fecit ſo
lẽne ꝯuiuiũ q̃n Zaraꝫ filiam ſuã tradidit thobie in vxo
rem. duas enĩ vaccas pigues ⁊ q̃tuor arietes occidi fe-
cit. ⁊ pare epulas oĩbꝫ vicinis ſuis ⁊ amicis. de oĩbꝫ aũt
q̃ poſſidebat mediã ꝑtem dedit thobie. ⁊ fecit hanc ſcri
pturã vt ps dimidia q̃ ſuperat poſt obitũ ſuũ ⁊ vxoris
thobie dñio deueniret. Spũalit. deꝰ omps fecit xp̃o nu
ptias filio ſuo. q̃n ſibi ꝑ corpe deſpecto corpꝰ dedit glo-
rioſum. ⁊ in etna beatitudine glorificauit vt dicanẗ me
rito nuptie glorificatõis. de q̃bꝫ Apoc. xix. Gaudeamꝰ
⁊ exultemꝰ. ⁊ demꝰ gloriaꝫ ei. q̃n venerũt nuptie agni ⁊
vxor eiꝰ ꝑ quam intelligiẗ etna glorificatio ꝑpauit ⁊ da-
tum ẽ ei. ſ. a deo p̓ vt coopiat ſe byſſino ſplendẽte ⁊ cã-
dido. ꝑ quẽ q̃dem byſſinũ intelligiẗ glorificatio corpis.
Ad has nuptias vocauit deꝰ p̓ ſctõs aplõs. martyres.
ꝯfeſſores. ⁊ v̓gines. oĩeſqꝫ pueros ſuos ſpũales. q̃ ipm
filiali dilectõe diligũt. ⁊ vere btĩ ſũt q̃ ad cenaꝫ nuptiaꝝ
agni vocati ſunt Apoc. xix. Ibi faciet eis ꝯuiuiũ omni
ſuauitate plenũ. ſicut figuratũ eſt Heſter. ij. Qñ rex aſ
ſuerꝰ ſibi pulcerrimã heſter deſpõſauit ꝯuiuiũ ꝑmagni
ficũ cunctꝭ pncipibꝫ ⁊ ſuis ſuis ꝑpauit. ⁊ dona largitꝰ
eſt iuxͣ magnificẽtiam pncipalem. Quis ꝑ aſſueꝝ. certe
xp̃c deꝰ q̃ eſt oĩm electoꝝ ſuoꝝ btĩtudo. q̃s ꝑ heſter ꝯgli
ficatio ⁊ claritas corpis intelligiẗ. Sicut enĩ heſter inẗ-
ꝑtaẗ abſcõdita. ſic ⁊ claritas corpis xp̃i hoĩbꝫ in t̃ra fuit
abſcõdita. niſi q̃n in mõte thabor tribꝫ diſcipulis petro
iacobo ⁊ iohanni claritatem ſui corpis oñdit cũ facies
eiꝰ ſicut ſol reſplẽduit. ⁊ facta ſunt eiꝰ veſtimẽta alba ſic̃
nix. Math. xvij. Sꝫ cũ poſt reſurrectõꝫ corpis claritatẽ
ſibi copulauit ⁊ ad patrẽ aſcẽdit tũc fecit ꝯuiuiũ omibꝫ
electis ſuis dãs eis munera ſcḋm ſuã regiaꝫ dignitatem.
ſicut caniẗ. Dãs terrigenis munera plurima. i. hoĩbꝫ in
mũdo plurima dona. i. multa munera g̃tuita. Idcirco ſi
ad has ſolẽnes nuptias ⁊ ꝯuiuiũ ꝑmagnificũ venire vo
lumꝰ ex q̃ inuitati ſumꝰ v̓tutũ veſtes induere dẽmꝰ vt
ſic aĩas ad ſilitudinẽ filiaꝝ nr̃aꝝ ornemꝰ q̃tenꝰ dicaẗ de
eis illud pſ̃. cxliij. Filie eoꝝ ꝯpoſite circũor. vt ſilĩ. temp.
Sicut enĩ templũ ornaẗ varijs ornamẽtꝭ ⁊ pulcris ima
ginibꝫ. ſic aĩa nr̃a varijs v̓tutibꝫ ꝓpẗ qḋ ſancta mr̃ eccl̃ia
hortaẗ ꝑ aplm̃. ſ. Paulũ aĩas nr̃as tanq̃ filias ſuas di-
lectas vt ornẽt ſe v̓tutũ veſtibꝫ d. Induite vos ſic̃ electi
dei ſancti ⁊ dilecti. In q̃bꝫ v̓bis ſancte epl'e tria ꝑponit
. ſ. Charitatꝭ generatõꝫ. ibi. idnite. Generate ꝯſuatõꝫ.
ibi. ſupportãs. Conſuate roboratõꝫ. ibi. ſuꝑ oĩa. ¶ Circa D.
hec omnia eſt notãdum ꝙ regine ſeculares intrevolũt
ad reges ⁊ cũ eis ꝯuiuare veſtimẽtis cultioribꝫ aut pul
crioribꝫ ſe ſolẽt ornare. qꝛ in vili hitu nõ lꝫ aũ reges ap-
parere. Sicut figuratũ ẽ Heſter. xv. Cũ regina heſter
vellet ingredi ad regẽ aſſueꝝ depoſuit veſtimẽta ornatꝰ
ſui circũdata ẽ glĩa ſua. q. d. Has veſtes induit in q̃bꝫ
glorioſa apparebat. ⁊ hoc ꝑꝫ ex illo qḋ ſeq̃ẗ. Cũqꝫ regio
fulgeret hitu aſſumpſit duas famulas. ⁊ ſuꝑ vnam in-
nitebaẗ q̃ſi ꝑ delicijs ⁊ nimia teneritudine corpꝰ ſuum
ferre nõ ſuſtinens. Altera aũt famulaꝝ ſeq̃baẗ dñaꝫ. ⁊
defluentia in humũ veſtimẽta ſuſtentãs. Ipſa aũt ro-
ſeo colore ꝑfuſa erat. ⁊ nitẽtibꝫ oculis. Mora. Anime fi
delium xp̃ianoꝝ ſunt dicte regine vt dixi. ſ. dñica. iij. i
aduẽtu. ſ. ij. G. B. Iſte inquã regine ſi ad iſtar heſter
volũt ingredi ad veꝝ regẽ aſſueꝝ xp̃m neceſſe ẽ vt veſtẽ
ornatiorẽ induãt. ⁊ hec eſt charitas q̃ bene dꝛ veſtis or-
natior qꝛ eſt ſuꝑ oẽs v̓tutes. ſic̃ dic̃ Apl's in pñti eplã.
Suꝑ omnia hñtes charitatẽ. glo. q̃ eſt maior oĩbꝫ v̓tu-
tibꝫ ipſa eſt veſtis regia q̃ ſaluator rex nr̃ celoꝝ xp̃c or-
natꝰ fuit q̃n aĩaꝫ ſuam ꝓ nobis poſuit. Iuxͣ illud Ioh.
xv. Maiorem charitatem nemo hꝫ q̃ vt aĩaꝫ ſuam po
nat q̃s ꝓ amicis ſuis. Cui dicto ꝯſonat illud Apoſtoli.